

ВАСИЛЕНКО Олександр Миколайович (28. 05. 1952, Київ) — співак (баритон). Народний артист України

(2005). Міжнар. мист. премія ім. С. Гулака-Артемовського (1994). Закін. Київську консерваторію (1982; кл. *В. Чорнодуба, Л. Руденко*). 1982–84, 1985–92 — соліст Київ. філармонії, 1984–85 — Київ. дит. муз. театру (вистави: «Чарівна музика» *О. Минкова* та «Казка про царя Салтана» *М. Римського-Корсакова*), від 1994 — Нац. ансамблю «Київ. камерата». У репертуарі — романси *М. Лисенка, Я. Степового, С. Рахманінова, М. Глінки*; арії з оперет. Вперше виконав пісні: «Дзвони рідної землі» (музика *Б. Теніна*, сл. *М. Сингаївського*), «Не питай мене» (музика *Т. Оленєвої*, сл. *М. Луківа*), «Забілили сніги» (музика *О. Кушнарєва*, сл. *Б. Олійника*) та ін. Про В. знято муз. фільми: «Якщо любиш» (1993), «Українські пісні», «У стилі ретро» (обидва — 1997; усі — «Укртелефільм»).

Основні твори

аудіокасети – «Співає Олександр Василенко» (1994), «Старовинні російські романси і циганські пісні» (1995).

Н. П. Потушняк

Бібліографічний опис:

Василенко Олександр Миколайович / Н. П. Потушняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33326>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).